

vyprávím pohádku a není to pohádka. Jsou pohádky, které v době kdy se staly, v době dávnější než širý svět, byly opravdovými příběhy, skutečnějšími než cokoli jiného a ve vyprávění lidí přetrvaly věky. Takové příběhy se stávají dodnes, skutečnější než se může zdát. Ten kdo umí naslouchat, ví, že i kdyby si stokrát namýšlel, že takové příběhy vymýšlí kdosi pro malé děti, nakonec jim sám uvěří. Neboť věřit ve svět bez lásky, bez lásky člověka k člověku, ve kterém by neexistovalo dobro, krása i přátelství... to opravdu nelze...